

טורי ילרד דניאל

2080031

בן פלה ושלמה

נולד ב- ב' אדר תשי"י 19.2.1950

התגייס לצה"ל באוגוסט 1969

שרת בגדוד "ניצני הגולן" (בא"ח 1)

נפל ב- כ"ב אלול תשכ"ט 4.9.1969

בעת מילוי תפקידו.

ילירד דניאל

בן שלמה ופלה. נולד ביום ב' באדר תשי" (10.2.1960) בתל אביב. להוריו ניצולי השואה היה יום הולדתו יום חג גדול, כי ראו בו סימן ראשון לצמיחה מחדש של המשפחה שנכרתה. כאשר מלאו לילד שלוש שנים נסעה המשפחה לברזיל, לפי הסכם עבודה, אך לא חזרה לארץ אלא כעבור שנים-עשרה שנה. בברזיל נקלע דני לסביבה זרה לרוחו ובתחילה היה נבוך במקצת. אולם עד מהרה הסתגל לסביבה ולפני שהגיע לגיל שש למד קרוא וכתוב פורטוגזית ועברית. הוא התחיל ללמוד בבית הספר בסאו-פאולו והתבלט מכל הילדים בהתפתחותו המהירה. בגיל עשר נרשם לבית הספר התיכון הממשלתי ונתקבל בזכות היותו תלמיד מצטיין. דני היה ילד יהודי יחיד בין שלוש מאות וחמישים התלמידים הנוצרים ודחה נאה ביהדותו. המורים התעניינו בו וניסו לייצן לו מה יעשה בעתיד, אולם דני החליט בעצמו: הוא יהיה רופא-ילדים, כדי שיוכל לעזור ולהקל את חייהם של הילדים הסובלים והמחוננים שראה בפרברי העיר. הוא הושפע מאשר ראה במרפאה הסמוכה למקום מגוריו ולבו כאב למראה הילדים העלובים שביקרו בה. הוריו חששו כי צפויה לדני סכנת התבוללות ולכן, כאשר קיים את לימודיו התיכוניים החליטו לחזור לארץ. בארץ השתקעו בעיירת הפיתוח כרמיאל. לא היה גבול לשמחתו של דני על כי התגשם חלומו וכי שב לארץ, שבה יוכל לבוא לעזרת הילדים ביום מן הימים כרופא-ילדים. דני נרשם לבית הספר התיכון האזורי "יד נתן" שליד עכו והשקיע את כל מרצו ואונו כדי להצליח בלימודים. ואמנם הצליח במקצועות הריאליים ובשפה האנגלית, אך נכשל בתום שנת הלימודים של כיתה י'. לכן החליט להישאר עוד שנה בכיתה ולמלא את החסר. את חבריו החלשים באנגלית היה מזמין לביתו והעזרה שהגיש להם גרמה לו סיפוק ועידוד. לא עברו ימים רבים ודני הצליח למלא את החסר ולקבל תעודת בגרות. על אף שהיה עסוק בלימודים מוצא דניאל זמן כדי לעזור בבית. כי היה בן מסור וממושקע. מגיל צעיר התחיל לחסוך בבנק מדמי הכיס שלו וגם משכר העבודות שהיה עושה בזמנו החופשי וכאשר שאלוהו ההורים לפשר מעשהו זה ענה להם: "אני צריך לחסוך לעתיד לכושר צרכי להמשיך בלימודים או כשאהיה בצבא הרי אודקק לכספים - ואז לא אצטרך להכביד עליכם". דני גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1969. הוא היה גאה על היותו חייל, לא של ארץ זרה, אלא של מולדתו, שכל כך שאף להגיע אליה. ביום כ' באלול תשכ"ט (4.9.1969) נפל בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחה עולמים בבית הקברות הצבאי בנהריה.

לאחר נפילתו כתב עליו מחנך הכיתה: "שהיית דוגמא של תלמיד נאבק, מתלבט ויותר מתוך מאמצים להשגת מטרה - אפשר להוכיח, אם אומר שאתה משמש לי עד היום דוגמא לכושר רצון של תלמיד שבא מארץ זרה, התלבט בשפה ובחברה, נאבק עמק - ויכול, הרי לא מליצות בפי; גם זאת אפשר להוכיח. אם אומר שהיית גיבור בין חלקים שונים בחברת הכיתה, לא מליצות אומר. מסירותך ונכונותך לעזור לנישן על כל פעם אחרת של צרות עין. איך אפשר להשגת השבונות קטנים, כאשר אדם מוכן לתת חסל - ותמיד נתת בכיתה. אתה היית המארגן של הארוחות בטוילים דווקא כאשר בולם שכבו חסרי אונים על הארץ, אחרי יום מסע מפרך של טיול, ואתה היית בין היחידים בכיתה, שידעת בדיוק מהי מטרתך ולאן אתה הותר, דווקא נטייתך להמשיך ללמוד בעתודה ומאמצך לעמוד בדרישות הפכו את השכול לצורב כל כך".

בינואר 1970 נדפסה ב"ידיעות כרמיאל" כתבת מחנך כותבתו וגם של אחד מחבריו לכיתה; במלאת שנה לנפלו הונצח שמו על ידי המועצה המקומית כרמיאל (בשיתוף ההורים) אשר שיפרה וציידה את גן הילדים במקום; מדי שנה, ביום ההתנחלות של כרמיאל, מתקיים משחק כדורגל שבסיומו מוענק לקבוצה המנצחת גביע על שמו שנתרם על ידי אביו של דניאל וילירד דניאל.

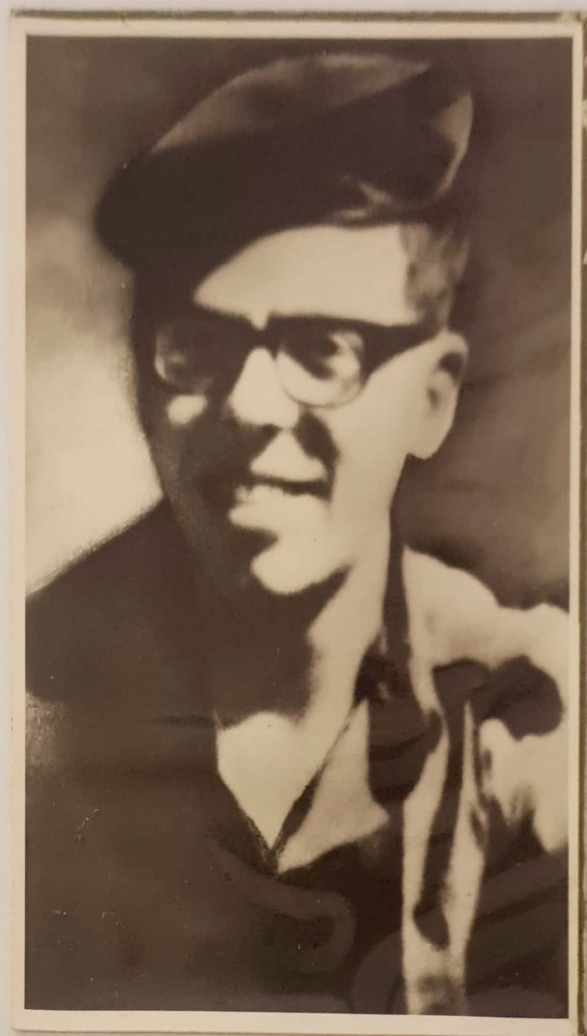
הגוף האנושי של החטיבה

הגוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב־פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ־ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי־אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במהצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גז"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשדות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בגוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד־האדמה ויושב־הכפר: עקשנות, צמידות

למשימה, שורשיות ושקט..."

ילירד דניאל ז"ל
1950-1969

מבט חגגה לישראל

מ"ד 3 2919

9 ספט. 69

למשפחת יעקב היקר,

אני מפקדיו וחבריו של סוף יעקב דניאל ז"ל,

ביתנום שם מכתב זה בלב דואר ומגאנום סתאגין

סדגיא-זו.

דני ז"ל, נפס בליל יעקב חפידו באיני (פריו)

ביום 4 ספט. 69, ליל יעקב חפידו. היה זה בליל טאגין

הראשית. דני בליל בליל סתאגין מליל טאגין

הסתייגו בליל. ליל.

דני ז"ל בליל המליל אליל המליל וסליל שניטה סליל

מליל מליל. היה אהד מליל המליל מליל מליל

מליל מליל מליל מליל מליל מליל

מליל מליל מליל מליל מליל מליל

מליל מליל מליל מליל מליל מליל

מליל מליל מליל מליל מליל מליל

מליל מליל מליל מליל מליל מליל

מליל מליל מליל מליל מליל מליל

מליל מליל מליל מליל מליל מליל

ההצבעה הנורלית בכ"ט בנובמבר

כ"ט בנובמבר, באולם ההצבעות של ארגון האומות המאוחדות בנכחים כ-300 נציגים של 57 מדינות. תוצאות מלאים בכ-600 אורחים. על נציגים אלה, לקבוע מה גורלה של ההצעה לחלק את פלשתינה המנדטורית לארץ יהודית ולארץ ערבית. זהו תזמון חמקניק לבני גורלה של מדינת ישראל, גורלו של עם הנרדף זה שנים רבות, והסוואף לחזור אל ארץ מולדתו.

ההצעה קרובה לחסד. נסיא העצרת, אוסבאלדו אראניה מבראזיל, הופס את מקומו על הכסא המוגבה, ולידו המזכיר הכללי האמריקאי טריגוזה לי. הנסיא מורל לפניו את דלית המדינות, ומתחיל לקרוא לפי סדר האלף-בית. אפואניסטא היא הראשונה, והיא מצביעה נגד הקמת המדינה. זהו "לא" הנאמר אוטומאטית, ללא כל סיבות מיוחדות. התחלה רעה למדינה היהודית. לאחריה מצביעה ארגנטינה. הנסיא אוסבאלדו אראניה טלפן מספר טעות לפני כן לבואנוס-אירס, ונסה להכניע את הממשלה הארגנטינאית להסכים. עד לטעת ההצבעה אין יודעים מה תהיה חטובת ארגנטינה. לבסוף לאחר היסוס, קולסות אזני הנוכחים "אבסטנסיאן", כדי להתפייס הן עם המערב והן עם המזרח.

להפתעתנו, מגיע העדוד הראשון למדינה היהודית דוקא מאוסטרליה. אוסטרליה מצביעה בעדנו, כשמאחורי הסכמה זו מסתתרת איבה לבריטניה. המסלחת הישראלית נוסעת לרווחה. אך אוסטרליה נגד אנגליה, ינהגו כן גם יתר המוסכבות.

הרשימה היא ארוכה, והאולם מחמלא ב"יס" ו"נו" ו"אבסטנסיאן" של מדינות טונות.

רוסיה ואוקראינה בעדנו, סין נמנעת בצורה מפחיעה, כשכולם חיכו להצבעתה נגד. צרפת מצביעה בעד לאחר שהלרס היהודים במיניסטריזן הצרפתי לוחצים על דה-גול, כנגד לחצו על ראש הממשלה הבריטי דאז בווין, על הצרפתי בידוי. כל מדינות דרום-אמריקה כן בעדנו. זכך הולכת ומצטמצמת הרשימה, והקולות לסובחינו הולכים ומצטברים. ארה"ב מצביעה לסובחינו, לאחר לחצו הכבד של הנסיא טרומן על הסנאט. והנה מגיע הניא החודן של האחרונה והחטובה ביותר שבין המדינות הרסומות באו", היא רוסיה.

הם מושלך באולם. המתח גובר. גופות נסטיק קדימה והאזניים קטובות. הנציג הרוסי קם ואומר "דא", הממלא בהדו את האולם הדומם. ההצבעה והאו"ס ניצלו, היות ולני הענקים הסכימו ביניהם בנקודה אחת לפחות.

הנסיא אראניה מחכוון לקרוא את התוצאה הסופית. המחיתות עדיין לא פנה, והקס מוחלט. אראניה מכריז: 33 קולות בעד, 13 נגד, 11 נמנעו. הערבים נדהמים.

בעיני חיים ויצמן, נחוק גולדמן, משה סרה ועשרות יהודים אחר נוכחים באולם, מבצצות דמעות גיל ואושר. הדמעות חונקות את המליה בגרונות. איש אינו מסוגל לדבר. כולם מתחבקים, מתנשקים ובוכים ללא מילה. ההתרגשות עצומה. סוף סוף מתגשם חזונו של הרצל. מדינה יהודית, שתקלוט יהודים מהתפוצות. עם ישראל עומד לחזור הבייתה.

ידענו שאם נצליח להביא את ההצעה להצבעה, ננצח, לפחות במינימום הדרוש, שהוא 30 קולות, אך לא היינו בטוחים כלל עד הרגע האחרון, שהצבעה כזו בוא תבוא. כאשר באה והנצחון היה כה מוחלט ומוחץ, והוא היה בגדר הפתעה, ולא נמצאו מילים בפי המסלחת להביע רגשותיהם.

אז עלה הנציג הבריטי אל הדוכן,
ונסל את רשות הדיבור, עוד בעת ההצבעה,
עלה הוא אל המזכיר טריגווח לי, ולחש דבר
מה באזנו, ויצחק וחבריו חששו שהבריטים
שוב מחללים חכמים להכשיל את ההצבעה, אך
מאוחר יותר התברר, שהנציג הבריטי בקט
את רשות הדבור מיד לאחר ההצבעה, במקרה
שתקבל ההחלטה.

הוא ברח את המדינה החדשה המסטרפת למפת
העולם, ואמר בקול מוקס ושקט, - "אני הולך..."
זה היה הייא. המדינאים הי דאליס הצליחו להביא את
ממשלת בריטניה להודאה בפומבי על תבוסתה.

כאשר נדם קולו של הנציג הבריטי,
פרצה ביציעים סיחו "התקווה", המלווה
בקריאות גיל. לאחר סיומה החלו האנשים
לרקוד ולהתחבק. רק אז פגה המתיחות
הכללית, ופניהם של ויצמן, שרת וגולדמן
הוצפו בחיך ודמעות כאחת. זה היה נצחונם,
נצחון שהוסג לאחר התרוצצויות מרובות,
סיחות טלפון, מכתבים ומברקים לאין
ספור, אשר גדרו כנוסי קאבינטים דחופים
בכל העות היום והלילה, ואשר הביאו
לנצחון העם היהודי על כל יריביו. עם
ישראל חוזר הביתה, לאחר גלות ארוכה ביותר,
סבל רב וכמעט הכחדה, בזכות מאמציהם
העילאיים של מדינאים אלה.

דניאל י. - י"א/3

המקצוע: נישואין

פעם הייתה האיזה מבינה לבעלה עניבות ממלוחתה היטנות.
כיום היא חופרת בגר ים מהעניבה היטנות.

פיהוק: הודמנות יחידה לגבר לפתוח את פיו.

מטבח: המקום שחרבה בעליש מאמינים כי נסוחיהם מכלות
את רוב זמנן.

משרד החינוך והתרבות

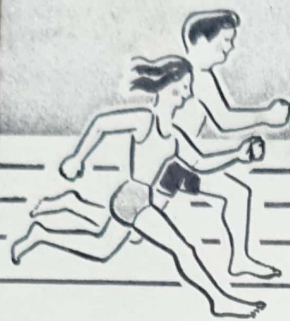
אות הספורט

התלמיד(ה) ישראל 343

מב"ס אלה ארזי

הכיתה 2

עמד במבחנים בשנת 1961

בדרגת **בינוני**

ישראל

מדינת

מספר זיכוי

מספר תלמיד

משרד החינוך והתרבות

67580 | 60194 | 4

ירושלים,

לכבוד הורי התלמיד(ה) ישראל 343

בוגר(ת) ביה"ס היסודי 3 (ג) / 158

הורים נכבדים,

הנני שמח להודיעכם כי כתוצאה ממבחני הסקר בכתות ה' תשכ"ג נמצא התלמיד הנ"ל ראוי לעידוד בהמשך לימודיו בבית ספר על יסודי (תיכון, מקצועי או חקלאי) במסגרת שכר לימוד מודרג.

בכבוד רב

ד"ר חנוך רינות

המנהל הכללי

(ראה הסבר מעבר לדף)

בתקופת הצבא

קטעי עיתונות

**מאות בהלוית החייל
דני יליארד מכרמיאל**
באת סופר "הארץ"
בגליל המערבי
מאות מתושבי כרמיאל הגליה
המערבי השתתפו ביום שני אחרי
הצהרים בהלוית החייל דני יליארד
בן 19 וחצי, שהובא לקבורה בבית
העלמין הצבאי בנהריה. המנוח עלה
ארצה לפני חמש שנים עם הוריו,
שהיו מראשוני כרמיאל. סיום השבוע
את לימודיו בבית הספר התיכון
לבני המושבים בעכו כתלמיד מצ-
טיון.

● במשחק גברת שנערך ב-
כרמיאל לזכרו של בן-המקום
החייל דני יליארד, גברה
קבוצת הפועל כרמיאל על
מכבי כרמיאל בדרכי העירתי
1:3 (1:1).
✦ כאלופות אסיח לנשים ב-
כדורסל: דרום-קוראח -
תאילנד 28:113 (16:64), מא-
לזיה - דרום-וייטנאם 44:65.

דע!

כרטיאל כולל עומד מרועזת לנוכח
משפחת ילירד כמותו של יקירם דני
האסון הגדול שקד את
בשם מלוי תפקידו בזה
שותפים לאכלכם כל תושבי כרטיאל
שידעו והעריכו את כשרונותיו, טוב לבו
דן זה מוקדס לזכרו של דני י
שלא יסכן מלבנו לעד.
כ"ט באלול תשכ"ט, ערב ראש השנה תש"ל (12.9.69)

מנהל חברת עמידר אזור עכו וחבר עובדי
מסתתפים בצער המשפחה
על מותו של בן חברה לעבודה
דני ילירד
שנפל בעת מלוי תפקידו
מנהל חברת עמידר
אזור עכו
וחבר עובדיו

למשפחת ילירד
השתתפותנו כאכלכם
במות בנכם
דני ילירד
משפחת איגרא

משרד חשבון - צורת לחקטו כרטיאל
אבל יחד עם משפחת ילירד
על מותו ללא עת של בנם
דני ילירד
שנפל בעת מלוי תפקידו
מי יתן ולא תדעו דאבה עוד.

למשפחת ילירד
השתתפותנו
כמות בנכם
דני ילירד
משפחת סולומון

למשפחת ילירד
אתכם כאכלכם חכבד
במות בנכם
דני ילירד
בעת מלוי תפקידו.
משפחת חבזל

רון ולאח דוד
מסתתפים
כאכלכם חכבד של
משפחת ילירד
במות בנכם
דני ילירד
הנצח"ת.

תחומיני חכנים
למשפחת ילירד
במות דני
משפחת עמנואל.

השתתפותנו כאכל
משפחת ילירד
במות יקירם
דני ילירד
מס' כ"ץ
דגים ועוסות.

חכנו משתתפים כאכל חכבד
של משפחת ילירד
על יסירתו ללא עת של בנם

תאחדות בעלי מלאכה ותעשיה
כרטיאל.
מסתתפים בצער חכבד של
משפחת ילירד במות בנם
דני ילירד

למשפחת ילירד
אתכם כאכלכם חכבד במותו של דני ילירד

דני, חברי וכן כתי
לא מספיקי לבוא ללוותך בדרך האחרונה
מאחר שדי תגיעתני הידיעה על לכתך
לכלי טוב,
ועדיין לא אוכל להאמין,
האמנם לא אראך יותר? האם לא נבט יחד
ונשטחה על החברים, הסורים והידידים?
האם לא נחזור ונרקום תוכניות לעתיד?
הרי היו לך תוכניות כה יפות ונאצלות,
דצית ללמוד ושואח - לעזור לבני אדם
תמיד תמיד מוכן היית לעזור לכולם,
אליך מנינו כשנזקקנו לעזרה בלסורים
ואתח, תמיד מוכן לתקדים מוסנך, לעזור
לעזור לכלם.
לא, לא יתכן שחלכת לכלי טוב.
דני, נמדת אני מזליך פעל דמים אלה,
לא אראך טוב, אך תמיד, תמיד תשאר
ימותך חקוקה בלבנו, כדני, חכבר
והידיד הנאמן והחסור.
בין מלים כמי לנחם את חוריק ואחותך
בין תחליף לאבדתם, אך, אולי בידיעה
אנו, ידידי, זוכרים אותך ושכולנו
נחמיהם לחינת חבזל - ינחמו.

דני ילירד
בשעת מלוי תפקידו.
תאחדות המוחרים
כרטיאל.

adate
roal
est
flare
vi
el
e
el
re
ie gind
u
cund.
a
a
a
flare
te lago
dnoza
in tot deama
et

אי 22, 23/6/63

שלום לכם הורים ואחור יקרים.
ובכן, כנראה יסיונות זה לא מתקדמים
והולך ו' קשה יותר להיות לבוא
למקרה במחנה של שחרור ביום בסגר.
אם בזה הנושא אין כבר הסכמה.
היינו אצלם החברים ואם בסדר. נתן
לשמוע וללמוד בקצת של, זה
שיתפסו ללשונם יותר גדולה.
בקצה ליצואם ביום הבוקר, שום
דבר לא ידוע, ואולי אם כך יותר
מאוחר. מסיחה לכתוב. אין מהרהר
יש לי מסדר. סביראלי, (שיקוף)

דן

הורים ואחור יקרים שלום!

לצדדי הרי, לא יכולה לבוא היום
ביום שלישי בזה, כי לא הספקתי ליצוא
מבין ב' יום, והבאתי בטרנס סד ליגה, בזה
סדר. (מסוקר) עם ליסון, וחברת בגור
אין ריבוי. הפסד בזה ב' יום
קבלי לספיק קבוצה שגיל 12-17, ויש
לי 16 ילדים. אין חבד כל יום מספר 12-17
בבוקר, ואחריהם 12-17 בצהריים. יש בידי
שני נוספים. היום החפשי שלי הוא יום
שלישי, זה מספר אחת, 3, כך שאין יכול
לבוא הביור ביום שלישי בזה. אם אדם
יוצא ללמדה, אף, ארבעה
ביום 12-17 ללמוד, וקבוצה אחת אדם
ארבעה ימים, ואין אבוא ללמדה, בארץ
בסדר. בזה.
אין מרגיש מרגיש לי במבוא אל
מה החולצה האלה (אפורה ואדומה), כי
לא נ' הסתבר עם סופר עברה. אין לי
עבודה, ואם אין מתאמן ללמדה.
סביראלי, נתיקל. דן

כדי לאחור יקרים, שלום רב

לאחר ימים ארוכה חזרתי, היטאון
בשנים לדאר אורה, שניצא לי ק"ג
מאלה. הביטתי בה ואלה, ובנה בה
מחמלים האיתותים. אין מתחשק ליזה.
אחריהם כבר אולי נחשב ימים אור נשאו
זה שיתבאר מחדש נתיקל ללמדה,
זה תמצא ליסון נציגו בין חברים
אלה, ואחריהם חלום.

דניאל

22-11-65

דברי הספד של ראש המועצה כרמיאל

מוכי תדהמה צער ויגון עומדים אנו היום ליד ארונו של החייל דני ילרד ז"ל, שנפל במילוי תפקידו.

בין ראשוני וטובי בניה של כרמיאל, צנוע ושקט, רציני וענו; היה בן למופת להורים מותיקי כרמיאל, מושרש באבני היסוד של כל בית ושביל, ספוג שמחת החיים ורצון לעזור לזולת, חדור אהבת העם והמולדת יצא למלא חובתו למדינה ולעם - שליחות ממנה לא חזר. גדולות היו תוכניות דני, למען ישובך בו גדלת וחונכת. יחד, רק לפני שבועיים אתה ואני רקמנו תוכנית לימודים ובחלומי הורוד ראיתך חוזר מהלימודים כרופאה הראשון של כרמיאל, לשרת תושביה וילדיה שכה אהבת, להנאת הוריד וישובך. כיצד להאמין שכל אלו היו ונשארו חלום בלבד ??

במה לנחם את המשפחה השכולה, את חבריך והישוב כולו השרוי היום בדיממת אבל עמוקה ונוראית? אולי בכך שנבטיח לך כי זכרך לא ישכח. תמיד נזכור אותך דני שלנו הרציני בעל התוכניות, בעל המעוף הבן למופת האוהב כל כך את עמו, מולדתו ועירו כרמיאל. תמיד תישאר לעיר זו סמל ומופת לאלו המלוים אותך היום בדרכך האחרונה.

תהי נפשך צרורה בצרור החיים וזכרוןך עזן אמן ואמן.

אומרים שפרחים
הם סימן ליופי וחן
והדר
אז למה אצלך
הם נראים לי תמיד
עצובים
ושקטים
ושוקטים...

